

DOSAR NR. 179/122/2014
(778/2014)

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 11.03.2014

Curtea constituită din:

Președinte : A. N.

Grefier: A. P.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de **procuror D.F.**

Pe rol se află judecarea **contestației** formulată de către **condamnatul D.G.** împotriva sentinței penale nr. 60/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Giurgiu în dosarul nr. 179/122/2014.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns condamnatul – contestator, personal, aflat în stare de detenție la penitenciarul Giurgiu, asistat juridic de apărător din oficiu, avocat T.A., cu delegație pentru asistență juridică obligatorie depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul Ministerului Public, ca și chestiune prealabilă, arată că contestatorul – condamnat are de executat o pedeapsă rezultantă de 25 de ani, în care intră pedeapsa de 25 de ani pentru infracțiunea de omor, pedeapsa de 10 ani pentru tentativă la tâlhărie și pedeapsa de 9 ani pentru violare de domiciliu.

Faptele de tâlhărie și violare de domiciliu, conform dispozițiilor noului Cod penal, reprezintă o infracțiune complexă pedepsită cu închisoare de la 3 la 10 ani. În speță nu discutăm despre o infracțiune consumată ci de o infracțiune rămasă în forma tentativei.

Prin urmare, dacă ar fi judecat la acest moment, condamnatul ar fi primit o pedeapsă maximă de 5 ani pentru infracțiunea de tentativă la tâlhărie.

Este de pus în discuție cum se interpretează art. 6 N Cod penal, ce care privește aplicarea legii penale mai favorabile în ipoteza unei condamnări definitive; art. 6 N Cod penal spune că dacă noua lege prevede o pedeapsă mai mică, se reduce pedeapsa aplicată până la **maximul prevăzut de legea nouă.**

Art. 187 N Cod penal spune că „prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa care este prevăzută de textul care incriminează infracțiunea, fără luarea în calcul a cauzelor care agravează ori care atenuează răspunderea penală.

Solicită să se constate că tentativa nu este numai o cauză care agravează răspunderea penală ci și o formă a infracțiunii, iar art. 6 N Cod penal mai prevede sintagma „pentru infracțiunea săvârșită”.

În consecință, analizând cele două texte de lege, „pedeapsa prevăzută de lege” și „infracțiunea săvârșită” (cele două sintagme cuprinse în art. 6 N Cod penal) ajungem la concluzia ca soluționarea acestei cauze depinde de interpretarea dată acestor sintagme, în sensul dacă se impune reducerea pedepsei aplicate pentru infracțiunea de tentativă la infracțiunea de tâlhărie, la 5 ani, sau dacă se impune reducerea, având în vedere că 10 ani nu depășește pedeapsa prevăzută de noua lege pentru infracțiunea în formă consumată.

Avându-se în vedere că de răspunsul care se va da la această întrebare va depinde soluționarea acestei contestații formulată de către condamnat solicită, în baza art. 475 Cod de procedură penală, să se dispună sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea acestei probleme de drept, respectiv aceea dacă în interpretarea art. 6 N Cod penal, în ipoteza în care este vorba despre o tentativă, se reduce pedeapsa la maximul prevăzut de lege pentru forma consumată ori la maximul prevăzut de lege pentru forma infracțiunii de tentativă.

Apărătorul din oficiu al condamnatului – contestator se raliază solicitării reprezentantului Ministerului Public.

Condamnatul – contestator, personal, arată că este de acord cu concluziile apărătorului său.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera,

D I S P U N E

Stabilește termen pentru pronunțare la data de 18.03.2014.

Data și citită în ședința publică de azi, 11.03.2014

PREȘEDINTE

GREFIER

DOSAR NR. 179/122/2014

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 18.03.2014

Curtea constituită din:

Președinte : A.N.

Grefier: A.P.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de **procuror D.F.**.

Pe rol se află pronunțarea în **cauza penală care are ca obiect contestația** formulată de către **condamnatul D.G** împotriva sentinței penale nr. 60/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Giurgiu în dosarul nr. 179/122/2014.

Dezbaterile care au avut loc în ședința publică din data de 11.03.2014 au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a stabilit termen în vederea pronunțării la data de 18.03.2014, dată la care:

C U R T E A

Deliberând asupra cauzei penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.475 NCPP, motivat de faptul că:

- 5.** instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță
- 6.** de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 6 alin.1 N Cod penal depinde soluționarea pe fond a cauzei de față, având ca obiect sesizarea formulată de Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile, constituită în baza HG nr.836/2013, în cadrul Penitenciarului Giurgiu cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile

referitor la pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată față de condamnatul D.G., prin sentința penală nr.173/2011 a Tribunalului Călărași pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 20 Cod penal rap. la art. 211 alin. 1 lit. b și alin.2 ind. 1 lit. a, b și c Cod penal.

7. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din informațiile publice postate pe portalul instanței supreme;
8. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 18.03.2014.

II. expunerea succintă a procesului

Fiind sesizat, potrivit dispozițiilor HG nr.863/201 și art.23 din Legea nr.255/2013 (modificată prin OUG nr.116/2013), de către Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile, constituită în cadrul Penitenciarului Giurgiu pentru a hotărî cu privire la **aplicarea legii penale mai favorabile în cazul condamnatului D.G.**, din perspectiva prevederilor art.6 NCP, în raport cu pedeapsa rezultantă de 25 de ani închisoare și 10 ani pedeapsă complementară prev. de art. 64 lit. a teza a II a și lit. b Cod penal aplicate prin sentința penală nr. 173/2011 a Tribunalului Călărași, Tribunalul Giurgiu, prin sentința penală nr.60 din data de 01 februarie 2014 a dispus admiterea contestației la executare și, în baza art. 6 N Cod penal, a redus pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de ar. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, de la 10 la 5 ani.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut următoarele:

Tribunalul Giurgiu a constatat că intimatul, **contestator în prezenta cauză**, beneficiază de legea penală mai favorabilă în condițiile art. 6 Cod penal numai cu privire la durata pedepsei complementare, care a fost stabilită prin hotărârea de condamnare de 10 ani, iar în conformitate cu disp. art. 66 alin. 1 Cod penal, durata maximă a pedepsei complementare este de 5 ani.

Prin urmare, în baza art. 23 din legea nr. 255-2013 rap. la art. 295 N Cod de procedură penală, a admis contestația la executare ca urmare a sesizării Comisiei de evaluare constituită în baza H.G. 836-2013 de pe lângă Penitenciarul Giurgiu privind aplicarea legii penale

mai favorabile în cazul condamnatului D.G., cu privire la condamnarea dispusă prin sentinței penale nr. 173/ 2011 din 15.12.2011 a Tribunalului Călărași, definitivă prin decizia penală nr. 2353 din 04.07.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 6 N Cod penal rap. la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 și art. 66 lit. a, b N Cod penal, a redus pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II –a și lit. b V Cod penal aplicată condamnatului Dinescu Gigi, de la 10 ani la 5 ani; a dispus anularea MEPI nr. 529/2011 din 17.07.2012 emis de Tribunalul Călărași și emiterea unui nou mandat.

În baza art. 275 alin. 3 NCod de procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că arată că contestatorul – condamnat are de executat o pedeapsă rezultantă de 25 de ani, în care intră pedeapsa de 25 de ani pentru infracțiunea de omor, pedeapsa de 10 ani pentru tentativă la tâlhărie și pedeapsa de 9 ani pentru violare de domiciliu.

Faptele de tâlhărie și violare de domiciliu, conform dispozițiilor noului Cod penal, reprezintă o infracțiune complexă pedepsită cu închisoare de la 3 la 10 ani, iar în speță nu discutăm despre o infracțiune consumată ci de o infracțiune rămasă în forma tentativei.

Prin urmare, dacă ar fi judecat la acest moment, condamnatul ar fi primit o pedeapsă maximă de 5 ani pentru infracțiunea de tentativă la tâlhărie, astfel că se impune să se stabilească cum se interpretează art. 6 NCod penal, care privește aplicarea legii penale mai favorabile în ipoteza unei condamnări definitive; art. 6 N Cod penal spune că dacă noua lege prevede o pedeapsă mai mică, se reduce pedeapsa aplicată până la maximul **prevăzut de legea nouă**.

Astfel, Art. 187 N Cod penal spune că „prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa care este prevăzută de textul care incriminează infracțiunea, fără luarea în calcul a cauzelor care agravează ori care atenuează răspunderea penală.

Solicită să se constate că tentativa nu este numai o cauză care agravează răspunderea penală ci și o formă a infracțiunii, iar art. 6 NCod penal mai prevede sintagma „pentru infracțiunea săvârșită”.

În consecință, analizând cele două texte de lege, „pedeapsa prevăzută de lege” și „infracțiunea săvârșită” (cele două sintagme cuprinse în art. 6 N Cod penal) ajungem la concluzia ca soluționarea acestei cauze depinde de interpretarea dată acestor sintagme, în sensul dacă se impune reducerea pedepsei aplicate pentru infracțiunea de tentativă la infracțiunea de tâlhărie, la 5 ani, sau dacă se impune

reducerea, având în vedere că 10 ani nu depășește pedeapsa prevăzută de noua lege pentru infracțiunea în formă consumată.

Avându-se în vedere că de răspunsul care se va da la această întrebare va depinde soluționarea acestei contestații formulată de către condamnat solicită, în baza art. 475 Cod de procedură penală, să se dispună sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea acestei probleme de drept, respectiv aceea dacă în interpretarea art. 6 N Cod penal, în ipoteza în care este vorba despre o tentativă, se reduce pedeapsa la maximul prevăzut de lege pentru forma consumată ori la maximul prevăzut de lege pentru forma infracțiunii de tentativă.

3. Apărătorul din oficiu al condamnatului contestator nu a exprimat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii ci s-a raliat concluziilor reprezentantului Ministerului Public.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

3. redarea normei de drept interne care urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

- **art.6 alin. 1 N Cod penal** spune că „când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim”

Până în prezent nu s-a format o jurisprudență în această materie.

4. punctul de vedere al judecătorului cauzei asupra problemei de drept sesizate

Potrivit art. 187 N Cod de procedură penală, prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa care este prevăzută de textul care incriminează infracțiunea fără luarea în calcul a cauzelor care agravează ori care atenuează răspunderea penală.

Întrucât tentativa reprezintă și o formă a infracțiunii, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată se reduce la jumătate, astfel că, în cauză, maximul prevăzut de legea nouă se va reduce la jumătate.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, Curtea

DISPUNE:

În temeiul art.475 NCod de procedură penală constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

- Dacă în interpretarea art. 6 N Cod penal, în ipoteza în care este vorba despre o tentativă, se reduce pedeapsa la maximum prevăzut de lege pentru forma consumată ori la maximum prevăzut de lege pentru forma infracțiunii de tentativă.

În temeiul art. 476 alin. 2 N Cod de procedură penală, suspendă soluționarea cauzei de față până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18.03.2014.

PREȘEDINTE,
A.N.

GREFIER,
A.P.

